

การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
เรื่อง วิถีชีวิตชาวไทญ้อ บ้านห้วยโสมบูน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒
โรงเรียนบ้านห้วยโสมบูน สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๒

The School Curriculum Development on English for Communication
Entitled “Thai Yo Lifestyle Ban Huai Hai Sombun” for
Mathayom Suksa ๒ in Ban Huai Sombun School
under the Office of Nakhon Phanom Primary
Educational Service Area ๒

ผู้วิจัย นางรุ่งฤดี โกษาแสง

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ (1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์

Researcher : Rungruedi Kosasaeng; Thesis Advisor : (1) Asst. Prof. Dr. Vijitra Vonganusith

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย คือ 1) เพื่อพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง วิถีชีวิตชาวไทญ้อบ้านห้วยโสมบูน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนบ้านห้วยโสมบูน สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๒ 2) เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของหลักสูตรสถานศึกษา วิชาภาษาอังกฤษเพื่อ การสื่อสาร ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 75/75 3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนตาม หลักสูตรสถานศึกษา วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง วิถีชีวิตชาวไทญ้อบ้านห้วยโสมบูน ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ ๒ โรงเรียนบ้านห้วยโสมบูน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๒ และ 4) เพื่อศึกษา เจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ประกอบด้วยขั้นตอน ดังนี้ 1) ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน 2) พัฒนาหลักสูตร 3) ทดลองใช้หลักสูตร และ 4) ประเมินและติดตามผลหลักสูตร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนบ้านห้วยโสมบูน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๒ ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา 2555 จำนวน 22 คน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ หลักสูตรสถานศึกษา เรื่อง วิถีชีวิตชาวไทญ้อ บ้านห้วยโสมบูน คู่มือครูในการใช้หลักสูตร แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบวัดเจตคติ การ วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจ จำแนกและ ค่าทดสอบที ทั้งสองกลุ่มไม่เป็นอิสระต่อกัน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง วิถีชีวิตชาวไทญ้อบ้านห้วย โสมบูน โดยผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจสอบความถูกต้อง และประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรและเอกสาร ประกอบหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น มีองค์ประกอบ ดังนี้ บทนำ หลักการของหลักสูตร จุดมุ่งหมาย สาระการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง วิเคราะห์ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง พังมโนทัศน์หลักสูตร โครงสร้างหลักสูตร คำอธิบาย รายวิชา หน่วยการเรียนรู้ กำหนดแผนการจัดการเรียนรู้ การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ การจัดทำแผนการ จัดการเรียนรู้ แนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

ในภาพรวมหลักสูตรสถานศึกษา วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง วิถีชีวิตชาวไทญ้อบ้านห้วยโสมบูน มีความเหมาะสม 4.77 อยู่ในระดับมากที่สุด สามารถนำไปใช้ได้

2. หลักสูตรสถานศึกษา ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.98/85.74 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้
3. นักเรียนที่เรียนตามหลักสูตรสถานศึกษาที่พัฒนาขึ้น มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. นักเรียนที่เรียนด้วยหลักสูตรสถานศึกษาที่พัฒนาขึ้น มีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังเรียนอยู่ในระดับมาก

ABSTRACT

The purposes of this research were : 1) to develop the school curriculum on English for Communication entitled “Thai Yo Lifestyle Ban Huai Hai Sombun” for Mathayom Suksa 2 of Ban Huai Sombun School under the Office of Nakhon Phanom Primary Educational Service Area 2, 2) to investigate the efficiency of the developed school curriculum to meet the set criteria of 75/75, 3) to compare the students’ learning achievement before and after the intervention and 4) to examine the students’ attitudes toward learning English.

The development of school curriculum involved 1) Document inquiries, 2) Curriculum development, 3) Curriculum implementation, and 4) Curriculum measurement and evaluation. The samples consisted of 22 students from Mathayom Suksa 2/1 studying in the second semester of the 2012 academic year at Ban Huai Hai Sombun School under the Office of Nakhon Phanom Primary Educational Service Area 2. The research instruments were the school curriculum on English for Communication entitled “Thai Yo Lifestyle Ban Huai Hai Sombun”, teacher’s handbook, lesson plans, a learning achievement test, and a test of students’ attitudes. The statistics used in analyzing data were Mean, Percentage, Standard Deviation, Difficulty, Discrimination Power, and t-test (Dependent Samples).

The findings were as follows:

1. The school curriculum on English for Communication entitled “Thai Yo Lifestyle Ban Huai Hai Sombun,” assessed by the experts, had a high level of appropriateness at 4.77. The curriculum consisted of introduction, curriculum principles, objectives, contents, expected learning outcomes, analysis of expected learning outcomes, curriculum mind mapping, curriculum structure, course description, learning units, learning management design, learning activities design, written lesson plan design, guidelines for teaching and learning English for Communication, measurement and evaluation.
2. The school curriculum on English for Communication entitled “Thai Yo Lifestyle Ban Huai Hai Sombun” had the efficiency of 80.98/85.74, which was higher than the set criteria of 75/75.
3. After the intervention, the posttest average scores of students’ learning achievement were higher than that of their pretest scores at the .01 level of significance.
4. The average scores of students’ attitudes towards learning English were at a high level.

ภูมิหลัง

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พุทธศักราช 2555-2559) ได้กล่าวถึงการสร้างภูมิคุ้มกันด้านวัฒนธรรม ผลกระทบทางด้านวัฒนธรรมจากโลกภายนอกและสังคมประเทศไทย ต้องสร้างวัฒนธรรมไทย วัฒนธรรมท้องถิ่นที่เข้มแข็ง ให้แก่ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ โดยใช้แนวคิดและทิศทางการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 โดยส่งเสริมบทบาทสถาบันทางสังคมในกระบวนการพัฒนาประเทศ ประสานกลไกการดำเนินงานทั้งในระดับครอบครัว ชุมชน ท้องถิ่น ประเทศชาติ สากล ให้เชื่อมโยงกัน (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2554, หน้า 1-44)

ในการจัดการด้านการศึกษา ครูผู้สอนจึงมีบทบาทอย่างมากในความเป็นผู้นำแห่งการเปลี่ยนแปลง และการปรับกระบวนการใหม่เพื่อพัฒนาผู้เรียน ตลอดจนการจัดการความรู้ การออกแบบการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการในท้องถิ่น การแสดงบทบาทในฐานะครูผู้สอนให้มีความรู้ ความเข้าใจเพื่อพัฒนาการศึกษาที่ยั่งยืน สร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจบนรากฐานของการมีความรู้มีความคิดสร้างสรรค์ และมีความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนตามยุทธศาสตร์ ในปี พุทธศักราช 2558 (กระทรวงการต่างประเทศ, 2552, หน้า 50) ดังนั้นกระทรวงศึกษาธิการจึงมีการกำหนดให้ปี พุทธศักราช 2555 เป็นปีแห่งการพูดภาษาอังกฤษ ตามโครงการ English Speaking Year 2012 โดยกำหนดให้วันจันทร์เป็นวันภาษาอังกฤษในโรงเรียน ที่กระทรวงศึกษาธิการมีการสนับสนุนการจัดกิจกรรมของทุกโรงเรียน ไม่ว่าจะเป็นมุมภาษาอังกฤษ การประกวดพูดภาษาอังกฤษ การจัดค่ายภาษาอังกฤษ การจัดทำสื่อและเผยแพร่ความรู้แก่ประชาชน โดยมีความมุ่งหวังให้คนไทยเกิดความกล้าที่จะพูดภาษาอังกฤษ ผิดแผกให้เกิดความคุ้นเคย กระตุ้นให้เกิดความรู้สึว่าการพูดภาษาอังกฤษเป็นเรื่องธรรมดาที่ไม่ใช่เรื่องของการเก่งแต่เป็นสิ่งที่สามารถฝึกฝนได้ และให้เกิดความตระหนักว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีคนใช้ในการ

สื่อสารทั่วโลกถึงกว่า 1,000 ล้านคน หรือ 1 ใน 3 ของประชากรโลก นอกจากนั้นภาษาอังกฤษยังมีความสำคัญในฐานะที่เป็นภาษาที่ใช้ในการทำงานของอาเซียน ที่ใช้เพื่อติดต่อสื่อสารในสังคมอาเซียนและติดต่อสื่อสารกับประชาคมโลก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2555, หน้า 1)

กระทรวงศึกษาธิการได้ตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จึงจัดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นพื้นฐานสำคัญ ปัจจุบันในการจัดการเรียนการสอนได้นำหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดภาษาอังกฤษที่ผู้เรียนทุกคนต้องเรียน ให้เรียนในทุกระดับชั้นและเป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานที่ผู้เรียนทุกคนต้องเรียน เพื่อให้สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น การที่ผู้เรียนจะใช้ภาษาได้ถูกต้อง คล่องแคล่วและเหมาะสมนั้น ขึ้นอยู่กับทักษะการใช้ภาษา ปัญหาของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ไม่ประสบผลสำเร็จนั้นมีเหตุผลหลายประการ คือ 1) ปัญหาจากครูผู้สอนขาดทักษะและความสามารถทางการสอนภาษาอังกฤษ 2) ปัญหาจากผู้บริหารโรงเรียนขาดความสามารถในการกระตุ้นและแนะนำครูผู้สอนเกี่ยวกับการสอนวิชาภาษาอังกฤษ 3) ปัญหาจากเขตพื้นที่การศึกษาขาดผู้นำหรือบุคคลากรที่มีความรู้ความชำนาญด้านภาษาอังกฤษไม่สามารถตอบสนองและให้ข้อมูลที่ทันสมัยแก่ครูผู้สอน 4) ปัญหาจากผลการทดสอบระดับชาติที่วัดผลการทดสอบส่วนใหญ่ด้วยข้อสอบปรนัย และโครงสร้างทางไวยากรณ์เป็นส่วนมาก สำหรับการวัดผลทางการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีน้อยมาก (Mackenzie, 2005, pp. 6-7)

อย่างไรก็ตามกระทรวงศึกษาธิการได้เปิดโอกาสให้สถานศึกษาสามารถจัดทำและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่สอดคล้องกับสภาพ ปัญหาและความต้องการของชุมชนและท้องถิ่นได้ตามความเหมาะสมของสถานศึกษาที่เห็นสมควรและให้ดำเนินการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติ ในการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 35) ดังปรากฏในงานวิจัยของหลายท่านที่ทำวิจัยหลักสูตรสถานศึกษาเกี่ยวกับการท่องเที่ยวจังหวัดนครพนม เช่น

ศุภราภรณ์ เลาหิโรจน์ (2551, หน้า 4) ได้ทำการวิจัยการ พัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เรื่อง พิธีกรรมแซงชะนวม และกัณฑ์ วงศ์จำปา (2551, หน้า 3) ได้ทำการวิจัยการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวนครพนม แต่ยังไม่มีการวิจัยในจังหวัดนครพนมที่มีหลักสูตรสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับวิถีการดำรงชีวิตและวัฒนธรรมของชาวไทญ้อ

จังหวัดนครพนม เป็นจังหวัดที่มีความอุดมสมบูรณ์ ความสวยงามของทิวทัศน์ และมีความหลากหลายของ วัฒนธรรม และชาติพันธุ์ พระบาทสมเด็จพระพุทธยอด ฟ้าจุฬาโลกมหาราชได้เมืองเวียงจันทน์ได้ ชื่อของดินแดนนี้ ได้ถูกเปลี่ยนเป็น “มรุกขนคร” และต่อมาได้โปรดเกล้าฯ ให้ เปลี่ยนชื่อเป็น “นครพนม” นอกจากนั้นนครพนมยังเป็นที่ ประดิษฐาน พระธาตุพนมอันศักดิ์สิทธิ์และเก่าแก่ เป็น พระธาตุที่ประดิษฐานพระอรังคธาตุ (กระดูกหน้าอก) ของ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า (สมณโคตม) อยู่ที่อำเภอ ธาตุพนม ด้วยความเป็นอาณาจักรที่เคยเจริญรุ่งเรืองมา เก่าก่อน ประกอบกับแม่น้ำโขงเป็นแหล่งวัฒนธรรมของ มนุษย์ชาติจากหลายชนเผ่า ดังนั้น นครพนมจึงมี โบราณสถาน และมีเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมและ ประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์อยู่มากมาย (ศูนย์สารสนเทศ เพื่อการบริหารและงานปกครอง, 2553, หน้า 1)

โรงเรียนบ้านห้วยโสมบูน สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 เป็นโรงเรียนที่ ตั้งอยู่ในชุมชนที่มีชนพื้นเมืองอาศัยอยู่หลายเผ่า คือ กะเลิง ไล่ ลาว ภูไท ไทญ้อ แต่ชนเผ่าที่อาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก คือ ชาวไทญ้อ ซึ่งเป็นชนเผ่าที่น่าสนใจ วิถีชีวิตของชาว ไทญ้อ ลักษณะนิสัยใจคอของไทญ้อส่วนมากที่สุด คือ ซื่อสัตย์ สุจริต รักสงบ มีความสามัคคีมั่น ไม่ว่าจะจะมีอะไร เช่น การทำบุญ การปลูกบ้าน ทำนาจะวานหรือวานกัน

(ศูนย์สารสนเทศเพื่อการบริหารและงานปกครอง, 2553, หน้า 1)

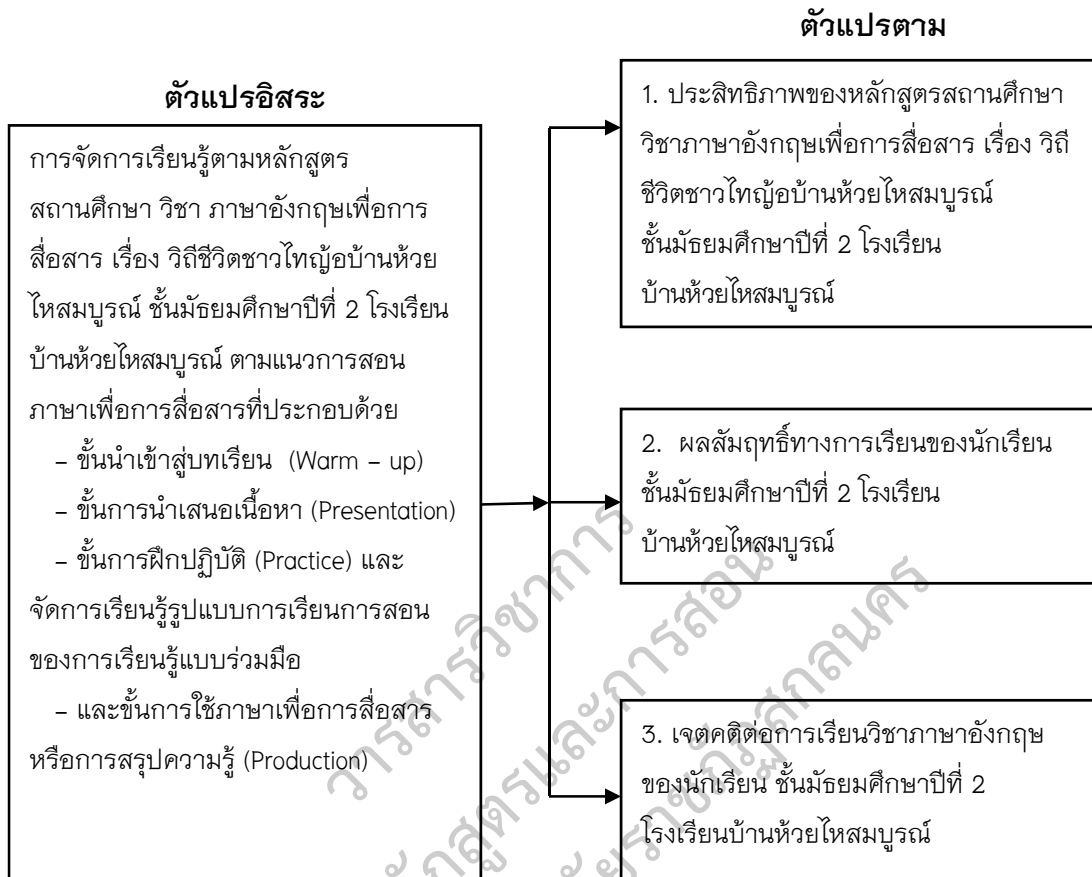
จากการศึกษาและสำรวจข้อมูลพื้นฐานของชุมชน และในโรงเรียน พบว่า โรงเรียนบ้านห้วยโสมบูนยังไม่มี การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาสาระการเรียนรู้เพิ่มเติมที่ เป็นบริบทท้องถิ่นของตนเองในทุกวิชา ผู้บริหาร ครูผู้สอน นักเรียนรวมทั้งผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาชั้น พื้นฐาน ภูมิปัญญาในท้องถิ่น ประชาชนทั่วไป ได้ให้ความ สนใจสนับสนุนในการทำหลักสูตรสถานศึกษา วิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง วิถีชีวิตชาวไทญ้อ เป็น อย่างมาก เป็นข้อมูลเบื้องต้นเพื่อใช้ในการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางด้านวัฒนธรรม ผู้วิจัยใน ฐานะเป็นหัวหน้าหมวดวิชาภาษาอังกฤษ จึงได้จัดทำ หลักสูตรสถานศึกษา วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง วิถีชีวิตชาวไทญ้อ โดยจัดเป็นสาระการเรียนรู้ เพิ่มเติมที่เกี่ยวกับท้องถิ่น ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยโสมบูน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา วิชาภาษา อังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง วิถีชีวิตชาวไทญ้อ
2. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของหลักสูตรสถานศึกษา มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักเรียน ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนตามหลักสูตร สถานศึกษา
4. เพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 ที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หลังเรียนตาม หลักสูตรสถานศึกษา

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้กรอบแนวคิดในการวิจัย ดังภาพประกอบ

ภาพประกอบ กรอบแนวคิดของการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่องวิถีชีวิตไทยบ้านห้วยไฮสมบูรณ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ วิชาภาษาอังกฤษ

2. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

2.1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลพื้นฐานในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตร ได้แก่ ผู้บริหาร ครูผู้สอน นักเรียนโรงเรียนบ้านห้วยไฮสมบูรณ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครองนักเรียน

ประชาชน ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีความรู้ทางด้านวิถีชีวิตชาวไทยบ้านห้วยไฮสมบูรณ

2.2 ประชากรที่ใช้ในการทดลองใช้หลักสูตร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 2 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งหมด 44 คน โรงเรียนบ้านห้วยไฮสมบูรณ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555

3. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองหลักสูตร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนบ้านห้วยไฮสมบูรณ อำเภอโพนสวรรค์ จังหวัดนครพนม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 22 คน

4. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ประกอบด้วย

4.1 เอกสารหลักสูตร ได้แก่ หลักสูตรสถานศึกษา วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง วิถีชีวิตชาวไทยอู

4.2 เอกสารประกอบหลักสูตร ประกอบด้วย คู่มือครูในการใช้หลักสูตร และแผนการจัดการเรียนรู้

4.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งเป็นแบบทดสอบปรนัย จำนวน 30 ข้อ ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก สำหรับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ และแบบทดสอบแบบอัตนัย จำนวน 50 ข้อ สำหรับทักษะการฟัง ทักษะการพูด และทักษะการเขียน

4.4 แบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หลังเรียนด้วยหลักสูตรสถานศึกษา จำนวน 20 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. สํารวจข้อมูลพื้นฐานด้วยแบบสอบถามและสัมภาษณ์ จากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลพื้นฐานต่างๆ ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selecting) ประกอบด้วยผู้บริหาร ครูผู้สอน นักเรียนในโรงเรียนบ้านห้วยโสมบูนอร์น คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครองนักเรียน และภูมิปัญญาท้องถิ่นในชุมชนบ้านห้วยโสมบูนอร์น

2. นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดสอบกับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านห้วยโสมบูนอร์น ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เนื่องจากเป็นกลุ่มนักเรียนที่ได้รับประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษพอสมควรและมีความรู้ ความเข้าใจในบริบทของชุมชนไทยอู

3. นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดสอบ (Pre-test) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนบ้านห้วยโสมบูนอร์น ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 22 คน ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนตามหลักสูตรสถานศึกษา วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่องวิถีชีวิตชาวไทยอู

4. นำหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นไปใช้สอนในห้องเรียนที่เป็นนักเรียนกลุ่มทดลอง ซึ่งเป็นกลุ่มเดียว

5. ทำการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

6. ทำการทดสอบกลุ่มตัวอย่างภายหลังการสอน (Post - test) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การสอนตามหลักสูตรสถานศึกษา วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่องวิถีชีวิตชาวไทยอู ฉบับเดิมเพื่อที่จะทราบพัฒนาการ

7. นำแบบวัดเจตคติที่ผ่านการตรวจพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญ และแก้ไขปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 โรงเรียนบ้านห้วยโสมบูนอร์น ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 22 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านขัวว้าง ซึ่งเป็นโรงเรียนที่อยู่ใกล้เคียงอีกจำนวน 18 คน รวม 40 คน

8. นำแบบวัดเจตคติที่ผ่านการตรวจพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญ และแก้ไขปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนบ้านห้วยโสมบูนอร์น ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 22 คน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่

1.1 ค่าเฉลี่ย

1.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

1.3 ร้อยละ

2. สถิติที่ใช้ในการหาสมมุติฐาน ได้แก่

2.1 ทดสอบค่า t (t-test Dependent samples) ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้หลักสูตรสถานศึกษา วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่องวิถีชีวิตชาวไทยอู

3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่

3.1.1 ค่าเฉลี่ย

3.1.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3.1.3 ร้อยละ

3.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง วิถีชีวิตชาวไทยอู

3.2.1 ความเที่ยงตรงตามเนื้อหา

3.2.2 ค่าความยากง่าย

3.2.3 ค่าอำนาจจำแนก

3.2.4 ค่าความเชื่อมั่น

3.3 แบบวัดเจตคติในการเรียนวิชาอังกฤษ

3.3.1 ค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ (IOC)

3.3.2 ค่าอำนาจจำแนก

3.3.3 ค่าความเชื่อมั่น

อภิปรายผล

การวิจัยการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเรื่อง วิถีชีวิตชาวไทยภูเขาบ้านห้วยโสมบูนอร์น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จากผลการศึกษาผู้วิจัยมีประเด็นที่จะนำมาอภิปรายผล ได้ดังนี้

1. หลักสูตรสถานศึกษา วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง วิถีชีวิตชาวไทยภูเขาบ้านห้วยโสมบูนอร์น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีองค์ประกอบ ได้แก่ บทนำ หลักการของหลักสูตร จุดมุ่งหมาย สาระการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง วิเคราะห์ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ผังมโนทัศน์หลักสูตร โครงสร้างหลักสูตร คำอธิบายรายวิชา หน่วยการเรียนรู้ กำหนดแผนการจัดการเรียนรู้ การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ แนวทางในการจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ในภาพรวมของหลักสูตรสถานศึกษา วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง วิถีชีวิตชาวไทยภูเขาบ้านห้วยโสมบูนอร์น มีความเหมาะสม 4.77 อยู่ในระดับมากที่สุด และได้เอกสารประกอบหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วย คู่มือครูในการใช้หลักสูตร แผนการจัดการเรียนรู้ ที่เป็นต้นแบบในการนำไปใช้ในสถานศึกษาได้

2. ประสิทธิภาพของหลักสูตร สถานศึกษา ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ 80.98/85.74 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ประสิทธิภาพ 75/75 ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้วิจัยได้พัฒนาให้สอดคล้องกับท้องถิ่นซึ่งเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มาตราที่ 27 เน้นให้สถานศึกษามีการจัดทำสาระของหลักสูตรที่สอดคล้องกับสภาพปัญหาในท้องถิ่น สังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ความสามารถ ความถนัดและความสนใจของผู้เรียน (กรมวิชาการ, 2546, หน้า 3) โดยดำเนินการพัฒนาหลักสูตรตามขั้นตอน คือ 1) สสำรวจข้อมูลพื้นฐานและได้วิเคราะห์ ข้อมูลพื้นฐานทางด้านความต้องการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษ สาระการเรียนรู้เพิ่มเติมที่เกี่ยวกับท้องถิ่น

อย่างแท้จริง และได้ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เพื่อช่วยให้มีความรู้ความเข้าใจ แนวทางการพัฒนาหลักสูตรตามขั้นตอนที่ถูกต้อง และได้ข้อมูลตามต้องการซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของวิชัย วงษ์ใหญ่ (2535, หน้า 77 - 79) ที่ว่าการศึกษาข้อมูลพื้นฐานทำให้ทราบข้อเท็จจริงหลายอย่างที่เกี่ยวกับ การจัดการศึกษาทั้งในส่วนที่เกี่ยวข้องโดยตรงและโดยอ้อม 2) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง วิถีชีวิตชาวไทยภูเขาบ้านห้วยโสมบูนอร์น โดยกำหนดองค์ประกอบของหลักสูตรซึ่งประกอบด้วย บทนำ หลักการของหลักสูตร จุดมุ่งหมาย สาระการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง วิเคราะห์ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ผังมโนทัศน์หลักสูตร โครงสร้างหลักสูตร คำอธิบายรายวิชา หน่วยการเรียนรู้ กำหนดแผนการจัดการเรียนรู้ การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ แนวทางการจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร การวัดและประเมินผล ซึ่งครบถ้วนตามหลักการและสอดคล้องกับหลักการของสังด์ อุทรานันท์ (2532, หน้า 36-41) ที่กล่าวโดยสรุปว่า หลักสูตรมีองค์ประกอบที่สำคัญ คือ จุดมุ่งหมายของหลักสูตร เนื้อหาหรือประสบการณ์การเรียนรู้ การใช้หลักสูตรและการประเมินผล 3) การตรวจสอบหลักสูตร และเอกสารประกอบหลักสูตรก่อนนำไปใช้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตร แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสร้างเครื่องมือการวัดและประเมินผล ด้านเนื้อหาวิถีชีวิตชาวไทยภูเขา และด้าน ภาษาอังกฤษ ตรวจสอบคุณภาพและให้คำแนะนำก่อนนำไปใช้ ซึ่งหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมมากที่สุด สอดคล้องกับแนวคิดของธำรง บัวศรี (2542, หน้า 296-297) ที่กล่าวว่า การประเมินผลเบื้องต้นของหลักสูตรก่อนนำไปทดลองใช้ เป็นขั้นตอนที่สำคัญเพราะเป็นการทบทวน ตรวจสอบหลักสูตรที่จัดทำขึ้นว่ามีสิ่งใดบกพร่องเหมาะสม และควรได้รับการปรับปรุงแก้ไข

3. การเรียนตามหลักสูตรสถานศึกษา วิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง วิถีชีวิตชาวไทยภูเขาบ้านห้วยโสมบูนอร์น ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากหลักสูตรพัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมในการนำไปใช้จัดการเรียนการสอน นักเรียนได้เรียนรู้ในสิ่งที่อยู่ใกล้ตัว มีเนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน และชุมชน มีการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง และมีกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ช่วยเหลือกันทั้งกลุ่มใหญ่ กลุ่มย่อยและรายบุคคล เรียนรู้จากสื่อ วัสดุ ทัศนียภาพ ใบความรู้ ใบงาน วิทยากรในห้องเรียนและจากสภาพแวดล้อมที่ผู้เรียนคุ้นเคย ช่วยให้ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียน กระตือรือร้น อยากรู้ อยากเห็น และมีความสนุกสนานในการเรียน ทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้ ส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นและผ่านเกณฑ์การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของศุภราภรณ์ เลหาวิโรจน์ (2551, หน้า 130) ที่พบว่าหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวของอนรรักษ์ เรื่อง พิธีกรรมแซงชะนาค ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโพนจาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต 2 มีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนและนักเรียนที่ทำการทดลองในการจัดการเรียนตามหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับวันดี จุพานิชย์ (2551, หน้า 12) พบว่าการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง ท่องเที่ยวเมืองแก่งคอย จังหวัดลพบุรี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้และนักเรียนที่ทำการทดลองในการจัดการเรียนตามหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนมีความสนใจในการเรียนรู้หลักสูตร ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมต่างๆ ด้วยความสนุกสนาน ใช้ภาษาในการแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญในอำเภอของ

ตนเองให้กับชาวต่างชาติได้เป็นอย่างดีและสอดคล้องกับจิรพรพรณ นาคแย้ม (2552, หน้า 2) พบว่า หลักสูตรท้องถิ่นวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Ayutthaya Island My hometown สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความเหมาะสม มีคุณภาพอยู่ในระดับดี สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาจัดการเรียนการสอนและนักเรียนที่ทดลองทำการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ผลของการเรียนการสอนหลังการทดลองใช้หลักสูตรสถานศึกษา วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง วิถีชีวิตชาวไทยอูบ้านห้วยโสมมบูรณ์ ทำให้นักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของผู้เรียนอยู่ในระดับมาก และจากการสัมภาษณ์นักเรียนหลังเรียน นักเรียนส่วนใหญ่มีความรู้สึกชอบการเรียนภาษาอังกฤษที่เป็นเนื้อหาในห้องเรียนตนเองว่า มีความเข้าใจง่าย เรียนแล้วเกิดความภูมิใจและมีความรู้สึที่ดีขึ้นในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ของการวิจัยข้อที่ 3 ซึ่งเป็นผลเนื่องมาจากหลักสูตรที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นเป็นหลักสูตร ฝึกทักษะการสื่อสารตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและรูปแบบการเรียนการสอนของการเรียนรู้แบบร่วมมือที่เน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ครบถ้วน ทั้ง 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน ด้วยการลงมือปฏิบัติจริง นอกจากนั้นผู้วิจัยยังได้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบร่วมมือ ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงบทบาทเป็นผู้นำ ผู้ตาม มีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเองและของกลุ่ม ได้เรียนรู้ตามศักยภาพของตนเองด้วยความสนุกสนาน ได้ศึกษาลักษณะการเรียนรู้กับภูมิปัญญาท้องถิ่น นักเรียนได้ฝึกทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียนภาษาอังกฤษ โดยผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย ฝึกการสนทนา เกมส์ การแสดงบทบาทสมมติ ชมวีดีทัศน์ ประกอบกับผู้วิจัยได้ให้ความสำคัญกับนักเรียนทุกคน ให้ความรัก สร้างความ

อบอุ้มและเป็นกันเองกับนักเรียน ทำให้นักเรียนตั้งใจ แสวงหาความรู้ กล้าแสดงออก ซึ่งนอกจากจะทำให้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นแล้วยังส่งผลให้นักเรียน มี เจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สอดคล้องกับ ผลการวิจัยของวันดี จุฬานิชย์ (2551, หน้า 12) พบว่า การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง ท่องเที่ยวเมืองแก่งคอย จังหวัดลพบุรี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความเหมาะสมและมี ประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้สามารถนำไปใช้ ในการจัดการเรียนการสอนได้และนักเรียนที่ทำทดลองใน การจัดการเรียนตามหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นมีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนมี ความสนใจในการเรียนรู้หลักสูตร ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมต่างๆ ด้วยความสนุกสนาน ใช้ภาษาในการ แนะนำสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญในอำเภอของตนเองให้กับ ชาวต่างชาติได้เป็นอย่างดี

5. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากการ ทดลองใช้หลักสูตรสถานศึกษา วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการ สื่อสาร เรื่อง วิถีชีวิตชาวไทญ้อบ้านห้วยโสมบูน ที่ ผู้วิจัยได้สังเกตจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การ ปฏิบัติงาน การทดสอบและการสอบถามความคิดเห็นของ นักเรียนเพิ่มเติม ทำให้ทราบถึงพัฒนาการและความ เปลี่ยนแปลงของผู้เรียนในประเด็นที่สำคัญ ดังนี้

5.1 การพัฒนาด้านความรู้ความเข้าใจ นักเรียน มีความรู้ความเข้าใจ มีความสนใจ กระตือรือร้นในการ เรียนรู้ตามกิจกรรมที่แปลกใหม่และหลากหลายอยู่เสมอ มีการแสดงความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนประสบการณ์กัน อย่างหลากหลายร่วมกัน สามารถอภิปรายสรุปองค์ความรู้ นักเรียนกล้าแสดงออกทางภาษา กล้าพูดสนทนา ภาษาอังกฤษ กล้าแสดงบทบาทสมมติเป็นภาษาอังกฤษ สามารถพูดนำเสนอภาษาอังกฤษได้ทั้งในชั้นเรียนและนอก ชั้นเรียน ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนมีพัฒนาการด้านการ ใช้ทักษะภาษาอังกฤษที่ดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด นักเรียน สามารถนำเสนอความรู้ ความเข้าใจ และผลงานที่ได้จาก การศึกษาค้นคว้าจากใบความรู้ หน้าชั้นเรียนได้

ทั้งเป็นรายบุคคลและรายกลุ่ม เกิดความตระหนักและเห็น คุณค่าของประเพณีท้องถิ่น มีความภาคภูมิใจที่จะเผยแพร่ สู่สังคมโลก

5.2 การพัฒนาด้านทักษะการปฏิบัติงาน ในการ จัดการเรียนการสอนด้วยหลักสูตรสถานศึกษา วิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง วิถีชีวิตชาวไทญ้อ บ้านห้วยโสมบูน ช่วยเสริมสร้างความสามารถในด้าน ทักษะการปฏิบัติงานทำให้นักเรียนมีกระบวนการและทักษะใน การทำงานอย่างมีขั้นตอนให้แก่ นักเรียนได้อย่างมี ประสิทธิภาพ และสามารถนำทักษะด้านความรู้ในการ ปฏิบัติงานนำไปใช้ในการดำรงชีวิต

5.3 การพัฒนาศักยภาพด้านสังคม และทักษะ กระบวนการกลุ่ม ในการจัดการเรียนการสอนด้วย หลักสูตรสถานศึกษา วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง วิถีชีวิตชาวไทญ้อบ้านห้วยโสมบูน นักเรียนได้ เรียนรู้ทักษะการทำงานกลุ่มแล้ว ยังได้เรียนรู้การอยู่ ร่วมกันในสังคม การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ซึ่งทำให้เกิด คุณลักษณะที่พึงประสงค์หลายประการ เช่น ความสามัคคี ความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัย และการรับฟังความ คิดเห็นของผู้อื่น

5.4 ด้านความตระหนักในคุณค่าของประเพณี ท้องถิ่นนครพนม ในการจัดการเรียนการสอนด้วยหลักสูตร สถานศึกษา วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง วิถี ชีวิตชาวไทญ้อบ้านห้วยโสมบูน จะเห็นได้ว่านักเรียนมี ความตระหนักในคุณค่าของประเพณีท้องถิ่นตนเอง เกิด ความภูมิใจ เป็นการปลูกฝังค่านิยมการปฏิบัติที่ถูกต้อง และมีจิตสำนึกที่ดีให้กับนักเรียน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผลการวิจัยนี้ทำให้ได้หลักสูตรและเอกสาร หลักสูตรที่ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ และการ ทดลองใช้หลักสูตรว่าเป็นหลักสูตรที่เหมาะสม และ สามารถนำไปใช้ได้ ซึ่งครูผู้สอนสามารถนำไปเป็นแนวทาง ในการพัฒนาหลักสูตรต่อไปได้

2. การจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนควรศึกษาหลักสูตรให้เข้าใจและจัดเตรียมสื่อการเรียนการสอนให้พร้อม พยายามให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมอย่างทั่วถึง

3. ควรจัดเตรียมสถานที่ให้เหมาะสมกับการทำกิจกรรมและควรจะทำให้มีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ เช่น จัดป้ายนิเทศเกี่ยวกับเรื่องราวในท้องถิ่น

4. ควรศึกษาคู่มีครู เอกสารหลักสูตร และเอกสารประกอบหลักสูตร เพื่อการเตรียมตัวให้พร้อม ครูควรแม่นยำเนื้อหาทั้งที่เป็นคำศัพท์ และเรื่องราวในท้องถิ่น

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหารโรงเรียนและผู้บริหารการศึกษา

1. ผู้บริหารโรงเรียนควรให้ความสำคัญและให้การสนับสนุนในการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสาระเพิ่มเติมที่เกี่ยวกับท้องถิ่น โดยมีการสำรวจข้อมูลพื้นฐานและสภาพปัญหาของท้องถิ่น เพื่อนำมาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตร ให้ครอบคลุมในกลุ่มสาระต่างๆ

2. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาควรให้ความสำคัญต่อการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา

โดยการสนับสนุนให้สถานศึกษาพัฒนาหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่นตนเอง และเผยแพร่หลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง วิธีชีวิตชาวไทญ้อบ้านห้วยโสมบูนธ์ ให้แก่ครูผู้สอนเพื่อนำไปจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สาระการเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับท้องถิ่น ที่มีสถานที่ท่องเที่ยวและประเพณี วัฒนธรรม ที่น่าสนใจเพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้และฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษควบคู่กับการปลูกฝังให้มีความรักและภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตน

2. ควรมีการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา แบบบูรณาการ เรื่อง วิธีชีวิตชาวไทญ้อบ้านห้วยโสมบูนธ์ กับวิชาอื่นๆ เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมสอดคล้องกับชีวิตจริง

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). *การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ: คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2551). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงการต่างประเทศ. (2552). *รายงานประจำปีบทบาทไทยในอาเซียน*. กรุงเทพฯ: สำนักงานนโยบายและแผน กระทรวงการต่างประเทศ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2555, 26 ธันวาคม). *คำสั่งที่ 3482/2555*. กำหนดให้ พ.ศ. 2555 เป็นปีแห่งการพูดภาษาอังกฤษ คำสั่งที่ 3482/2555.
- กัยสิทธิ์ วงศ์จำปา. (2551). *การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวนครพนม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนาแกสามัคคีวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต 1*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงาน. (2554). *แผนพัฒนาการศึกษาฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555-2559)*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานนายกรัฐมนตรี.
- ธีรารัตน์ บัวศรี. (2542). *ทฤษฎีหลักสูตร*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ธนัชการพิมพ์.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2535). *การพัฒนาหลักสูตรแบบครบวงจร*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ศุภราภรณ์ เลหาวิโรจน์. (2551). *การพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เรื่อง พิธีกรรม แขงชะนาม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโพนจาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต 2*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ศูนย์สารสนเทศเพื่อการบริหารและงานปกครอง. (2553). *ข้อมูลการปกครอง*. เข้าถึงได้จาก: <http://www.dopa.go.th/padmic/jungwad76/jungwad76.htm>
- สังัด อุทรานันท์. (2532). *พื้นฐานและการพัฒนาหลักสูตร ครั้งที่ 3*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มิตรสยาม.
- Mackenzie, A. (2005). *EFL curriculum reform in Thailand*. Paper presented at the Curriculum Innovation, Testing and Evaluation : Proceedings of the 1st Japan: Annual JALT Pan-SIG Conference, Kyoto,